

Ölümün Kara Sevdalısı Enes bin Nadr

Kelimelerin kifayetsiz kaldığı, kanın mürekkep, canın ise mühür olduğu bir destandır bu... Uhud'un rüzgarıyla savrulan değil, o rüzgara karşı dağ gibi duran bir imanın hikayesi.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ
نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

Mü'minlerden öyle erler vardır ki, Allah'a verdikleri sözde durdular. Öyle ki onlardan kimi adağını yerine getirdi (şehîd oldu), kimi de (şehîd olmayı) bekliyor! Fakat (onlar) hiçbir şekilde (verdikleri sözü) değiştirmediler. Ahzâb

Sûresi(33) 23. Ayet

Enes b. Mâlik Hz.leri bu ayette kastedilen şahıs amcam Enes bin Nadr ve emsalidir diyordu.

Bedir Savaşı'na Medine dışında bulunması nedeniyle katılamamıştı.

Gözlerinizi kapatın ve o mahzun günü hayal edin. Bedir'in şanlı bedelini ödeyememiş olmanın sancısıyla kıvranan bir yürek: **Enes bin Nadr**. Göğüs kafesine sığmayan o dert, dilden şu sarsıcı yeminle dökülmüştü:

“Eğer Allah beni müşriklerle karşılaştırırsa, neler yapacağımı O görecektir!”

Söz vermek, dilin ucunda bir yaprak gibidir; hafif ve zahmetsizdir. Ama o sözü hayatın merkezine, canın pahasına bir anıt gibi dikmek... İşte o, ancak Eneslerin harcıdır. Bedir ashabından olamamak onu yiyip bitiriyordu. Geldi ve derdini Allah Resulü'ne anlattı;

“Ya Resulullah, müşriklerle yaptığınız ilk muharebede hazır bulunamadım. Eğer Allah beni müşriklerle karşılaştıracak olursa o kâfirlerin benden çekecekleri var onlara ne yapacağımı Allah bilir!” böyle demişti. Allah'a ve Resülüne bir söz vermişti. Söz vermek kolaydır. Ama bazen sözde durmak yürek ister, bedel ister.

Ve Uhud günü gelip çatmıştı. Müslümanlar iki ateş arasında kaldıkları vakit. Enes bin Nadr Hz.leri onların geri döndüğünü görünce **“Ya Rabbi! Şu müminlerin hâlimden, dağınıklığından ötürü Senden af diliyorum. Şu müşriklerin yaptıklarından da sana sığınıyorum.”** diyordu.

Herkesin bir yana savrulduğu o toz duman içinde, Enes bin Nadr adeta bir dağ gibi yükselir.

Hız. Ömer'i, elinde kılıcı, bir kayanın üzerinde hıçkırıklarla ağlarken bulur.

— “Niye duruyorsun ey Ömer?” — “Allah Resulü öldü diyorlar ey Enes...”

İşte o an, Enes bin Nadr'ın ruhu göklere sığmaz olur. Gözyaşları içinde, tarihe geçecek o hıçkırıklı haykırışı fırlatır: **“O öldükten sonra siz niye yaşıyorsunuz? Kalkın ve O'nun öldüğü dava uğruna siz de ölün!”**

Ardından kılıcına yapışarak savaş meydanına doğru ilerlerken bozguna uğrayan sahâbîlerden Sa'd b. Muâz'a rastlamıştı. **“Vallahi ey Sa'd! Uhud'un ardında cennet var... Ben şu an o cennetin kokusunu alıyorum!”**

Öyle bir daldı ki düşman saflarına, bir daha geri dönmeyi hiç düşünmedi. **Kanının her damlası, Allah'a verdiği o büyük sözün ispatıydı.**

Savaş bittiğinde, toz ve duman dağıldığında... Sahabeler, parçalanmış bedenler arasında Enes'i aradılar. Bulduklarında ise dehşete düştüler. Bedeni, bir kütük üzerinde doğranmış et gibi parça parçaydı. Burnu kesilmiş, kulakları koparılmış, vücudunda seksen küsur yara açılmıştı.

Kimse tanıyamadı o yiğidi. Sadece kız kardeşi Rubeyyi, parçalar bir araya getirildiğinde onu güçlükle tanıyabilmişti. Ve hakkında ayetler nazil oluyordu bu yiğidin;

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ؟

Müminlerden öyle adamlar öyle yiğitler vardır ki Allaha verdiği sözde durmuşlardır.

فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ؟

Onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de (şehitliği) beklemektedir.

وَمَا بَدَّلُوا تَبَدُّلاً؟

Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir” Ahzâb Sûresi(33) 23. Ayet

Enes bin Nadr Allah'a ve Resulüne bir söz vermişti. Bazen sözde durmak ne ister? Evet, yürek ister, başka ne ister? Bedel ister. İşte Hz. Enes sözünde durma pahasına en büyük

bedeli ödeyen yiğitlerdendi. Her hakiki hasenat gibi cesaretin dahi menbaı imandır. Onlar bu kuvveti dağ gibi olan imanlarından alıyorlardı.

Şimdi gelin, bu kanlı elbiselerin, bu doğranmış bedenlerin karşısında kendi ruhumuza bir ayna turalım.

Onlar cennetin kokusunu Uhud'un dumanı arasından alıyorlardı; biz ise binbir nimet içindeyken **o kokuyu neden duyamıyoruz?**

Onlar Allah yolunda parça parça olmayı, kütükte doğranmayı şeref sayıyorlardı; **biz ise daha nefsimizin küçücük bir arzusundan vazgeçemiyoruz.**

Enes bin Nadr, canını ortaya koyup "O öldükten sonra yaşamanın ne anlamı var?" derken; biz, **O'nun sünneti gözlerimizin önünde terk edilirken neden suskunuz?**

Onların bir davası vardı İla-yı kelimetullah denilen Allah'ın kelimesini en yüce kılmak davası. **Bizim böyle bir davamız var mıdır?** Cevabı herkes kendi nefsinde versin...

Onlar bu kutlu davada bedel ödemeye hazırlardı. Bizler daha Allah yolunda bir tokat yemeyen **bizler gerektiğinde bedel ödemeye hazır mıyız?**

Onlar o davaları için candan maldan evlattan ve her şeyden vazgeçiyorlardı. **Onların canlarına kıydığı davada biz bırak canı daha malımıza kıyamıyorsak.**

Onların kokusunu aldığı cennet bizim hayallerimizi süslemiyorsa.

Allah yolunda cihat etmek şehit olmak onların en büyük arzusu iken bunun için fırsat kollayıp beklerlerken **bizler daha nefsimizi sabah namazına kaldıramıyorsak eyvah ki eyvah bize.**

Allah Resûlü (s.a.v) buyuruyor: **أَصْحَابِي كَالنُّجُومِ، بَأَيِّهِمْ أَقْتَدَيْتُمْ أَهْتَدَيْتُمْ**
"Ashabım yıldızlar gibidir; hangisine uyarsanız yolunuzu bulursunuz."

İşte o yıldızlardan biri... İşte ölümün kara sevdalısı bir yiğit Hz. Enes bin Nadr bize yol gösteriyor. Bize nasıl yaşanır, nasıl adanır onu öğretiyor...

Allah bizlere onların izinden yürümeyi nasip etsin... Ahirette onlarla beraber olmayı nasip etsin... Bizi onlarla beraber kılacak o yiğitliği... O sadakatı... O fedakârlığı... Rabbimiz kalplerimize ihsan etsin... **Âmin, elfü elfi âmîn.**